

006505G7 ✓

ROMÂNIA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
TRIBUNALUL GORJ

Dosar nr. [redacted]

SENTINȚA nr. [redacted]

Ședința publică din 27 ianuarie 2006

PREȘEDINTE : [redacted] - judecător

GREFIER : [redacted]

Pe rol fiind contestația formulată de reclamanta SC [redacted] SRL Tg Jiu în contradictoriu cu pârâtele DGFP Gorj, Autoritatea Națională a Vănilor, Direcția Regională Vamală Craiova- Biroul Vamal Tg Jiu.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat pentru reclamantă avocat [redacted], lipsind pârâtele.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, s-a înmănat o întâmpinare depusă de pârâți avocatului reclamantei și nefiind formulate alte cereri cauza fiind în stare de judecată s-a acordat cuvântul părților.

Avocat [redacted] a solicitat admiterea contestației și anularea deciziei emisă de DGFP Gorj, a proceselor verbale de constatare și a actelor constatatoare încheiate de Direcția Regională Vamală Craiova – Biroul Vamal Tg Jiu, suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată la 03.11.2005, reclamanta SC [redacted] SRL Tg Jiu a formulat contestație împotriva deciziei nr. 65/03.10.2005 emisă de pârâta DGFP Gorj prin care s-a respins contestația împotriva actelor constatatoare nr. [redacted] din 17.08.2005, a proceselor verbale nr. [redacted] și [redacted] din 17.08.2005 încheiate de Biroul Vamal Tg Jiu – Direcția Regională Vamală Craiova, în contradictoriu și cu Autoritatea Națională a Vănilor București.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei, a actelor constatatoare și a proceselor verbale, susținând că nu datorează suma de [redacted] RON, ce reprezintă: taxe vamale ([redacted] RON), dobânzi aferente sumei ([redacted] RON), penalități ([redacted] RON); comision vamal ([redacted] RON), dobânzi ([redacted] RON), penalități ([redacted] RON); TVA ([redacted] RON), dobânzi ([redacted] RON), penalități ([redacted] RON).

Reclamanta a susținut că debitele s-au stabilit în baza unui control ulterior la care Vama Italiană a comunicat că furnizorul nu poate prezenta documente suficiente care să ateste originea anvelopelor, însă comunicarea vămii italiene nu a fost comunicată importatorului.

Noțiunea că furnizorul nu mai poate prezenta documente suficiente pentru a stabili originea bunurilor și că bunurile nu au proveniență din Uniunea Europeană sunt total diferite mai ales că bunurile sunt anvelope refolosite care au inscripționat pe ele țara de origine iar vămuirea a fost făcută la exportator de vama italiană, vamă ce a certificat certificatul de origine precum și de vama română când a efectuat vămuirea la importator când a verificat certificatul de origine cu eticheta de pe anvelope.

La efectuarea acestei constatări, contrar procedurii organele vamale au procedat unilateral și nu au prezentat societății documentul de la vama italiană, calculându-se obligații bugetare suplimentare fără a avea punctul de vedere al reprezentantului societății.

Vama a încercat să motiveze că prima vămuire nu a fost corectă și din acest motiv s-a efectuat controlul ulterior, însă aspectul este nereal întrucât nu se poate demonstra că la vămuire nu au fost verificate toate anvelopele - atât cantitativ cât și din punct de vedere al provenienței, atât timp cât în declarația vamală de import este trecut numărul total de anvelope și proveniența a fost făcută pe baza etichetei de pe anvelopă și a certificatului de origine vizat de vama italiană.

Constatarea faptică s-a efectuat de controlorii vamali prin verificarea inscripției de pe fiecare anvelopă în parte, odată cu vămuirea. Constatarea scriptică s-a efectuat cu certificatul EUR 1 vizat de vama italiană, ce a efectuat verificarea faptică a bunurilor vămuite pentru a constata realitatea datelor din documentele de însoțire, inclusiv a certificatului EUR 1.

Cu această ocazie organele vamale au stabilit că anvelopele provin din comunitate și au dat liber de vamă, efectuând vămuirea definitivă la 17.12.2001 și 11.01.2002.

Conform normelor vamale și a codului de procedură fiscală, verificarea ulterioară a originii se face în termenul de 3 ani și numai în cazul în care sunt suspiciuni că certificatul EUR 1 este fals sau nu are date reale.

În cazul de față, în care vămuirea s-a efectuat pentru fiecare anvelopă și nu s-a constatat că unele sunt produse în țări ce nu aparțin U.E., este înlăturată orice suspiciune.

Realitatea datelor din certificatele EUR 1 a fost verificată atât de vama italiană cât și de cea română, aceasta presupunând că prin vămuirea definitivă la importator s-a verificat inclusiv țara de origine.

Un alt aspect la care face referire vama și DGFP Gorj este acela că reverificarea s-a făcut în temeiul L 141/1997 – art 61, dar temeiul legal este abrogat.

În susținerea acțiunii reclamanta a depus certificatele EUR 1 (traduse în limba română), actele constatatoare și procesele verbale, decizia nr. 65/2005 a DGFP Gorj.

Prin întâmpinare pârâta DGFP Gorj a solicitat respingerea acțiunii susținând că importatorul (reclamanta) a efectuat în perioada 17.12.2001-11.01.2002 importuri de anvelope uzate pentru autoturisme, solicitând și acordându-i-se

preferințe tarifare pe baza certificatelor EUR 1 VE E ~~9122~~, VE E ~~9122~~, VE E ~~9122~~, conform art 105 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin HG 114/2001.

Conform art 61 alin 1 din L 141/1997 Autoritatea Vamală este abilitată ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului în vamă să efectueze controlul vamal ulterior operațiunilor și în baza art 106 lit c , biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea situațiilor când există îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine .

Art. 32 alin 1,2,3^e din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „ produs originar ” ratificat prin OUG 192/2001 permite biroului vamal să solicite verificarea ulterioară a certificatelor EUR 1 în privința autenticității și originii bunurilor.

Urmare efectuării demersurilor privind verificarea certificatelor a rezultat din răspunsul Administrației Vamale Italiene că ele sunt autentice, dar nu s-au prezentat suficiente dovezi pentru a susține originea italiană a mărfurilor și în consecință ele nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

În aceste condiții Biroul Vamal Tg Jiu a aplicat art 107 din HG 1114/2001 și a recalculat taxele vamale , TVA și comisionul vamal, precum și accesoriile .

Reclamanta a răspuns întâmpinării formulată de pârâta DGFP Gorj (fila 31). Prin întâmpinarea depusă de către Direcția Regională Vamală Craiova în nume propriu , în numele și pentru Autoritatea Națională a Vămilelor București și pentru Biroul Vamal Tg Jiu , s-a solicitat respingerea contestației , susținându-se că reclamanta a beneficiat de un regim preferențial (exceptare de la plata taxelor vamale și a comisionului vamal) în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 VE E ~~9122~~, VE E ~~9122~~, VE E ~~9122~~/11.12.2001, respectiv 22.12.2001.

Conform art 40 din Regulamentul Vamal, respectarea cerințelor impuse de Protocolul nr. 4 pentru bunurile importate de reclamantă nu a fost posibil la momentul efectuării importului definitiv, implicând verificării prin intermediul Autorității Naționale a Vămilelor București , la autoritatea vamală din țara importatoare.

Biroul Vamal Tg Jiu a transmis Autorității Vamale București certificatele EUR 1 și aceasta la rândul său le-a înaintat Autorității Vamale Italiene care a comunicat cu adresa nr. ~~7272~~/25.07.2005 că „ mărfurile menționate în cele 3 certificate nu pot beneficia de regim tarifar preferențial, întrucât exportatorul italian nu a putut dovedi caracterul original al bunurilor, în sensul protocolului 4 al acordului România – UE.”.

În consecință Biroul Vamal Tg Jiu a determinat conform art 141 alin 1 din Codul Vamal al României datoria vamală a reclamantei , ce a luat naștere în momentul înregistrării declarației vamale . Obligația achitării drepturilor vamale pentru mărfurile străine revine titularilor operațiunilor de import , soluția propusă de reclamantă este inadmisibilă , întrucât codul vamal al României și regulamentul de

aplicare sunt aplicabile doar pe teritoriul României, persoanelor fizice sau juridice (române sau străine) ce desfășoară operațiuni vamale ce intră sub incidența dispozițiilor acestor acte normative, care nu cuprind dispoziții de natură a fi aplicabile la nivel internațional din moment ce nu îmbracă forma juridică și nu au structura unor acorduri sau convenții internaționale la care să fi aderat și alte state .

În cazul supus judecății , reclamanta are deci obligația achitării drepturilor vamale pentru mărfurile importate, fiind titulara operațiunilor de import și beneficiind de preferințe tarifare, însă bunurile importate nu au origine comunitară.

Dobânzile și penalitățile aferente sunt calculate conform OG 61/2002, respectiv OG 92/2003.

La termenul din 13.01.2006 reclamanta a solicitat suspendarea executării actelor contestate susținând că în mod abuziv Biroul Vamal Tg -Jiu refuză să efectueze vămuirea mărfii importată de către reclamantă, întrucât aceasta ar avea debite neachitate, astfel producându-se pagube prin nerespectarea clauzelor contractuale cu partenerii de afaceri precum și un blocaj financiar .

Luând în examinare contestația de față prin prisma susținerilor părților și a documentelor de la dosar , tribunalul constată următoarele :

Reclamanta a importat mai multe bunuri ,cu certificatele EUR 1 VE E /11.12.2001 (fila 96) , VE E /11.12.2001 (fila 94) , VE E /11.12.2001 (fila 92) , beneficiind de un regim preferențial constând în exceptarea de la plata taxelor vamale și a comisionului vamal .

La un control ulterior ,Autoritatea Vamală Română fiind îndreptățită la aceasta conform codului vamal , a solicitat relații Autorității Vamale Italiene care a comunicat cu adresa nr.43792/25.07.2005 (fila 89) că mărfurile menționate în cele 3 certificate sunt autentice , dar în ceea ce privește exactitatea nu au fost furnizate dovezi exhaustive de origine italiană conform termenilor art.32 din Protocol nr.4, pentru tratament preferențial .

În conformitate cu art. 16 din Protocolul nr. 4 ratificat de România prin OUG 192/2001, bunurile importate din țările membre ale UE beneficiază de facilități (scutirea de plata taxelor vamale) dacă importatorul prezintă organului vamal ,, o declarație pe factură ”,care descrie produsele în cauză pentru a se permite identificarea lor , un astfel de exportator ce solicită această autorizație trebuind să ofere autorităților vamale dovada caracterului originar al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale protocolului .

Art 17 din Protocolul nr. 4 stabilește și procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație al mărfurilor EUR 1, din prevederile textului rezultând că acesta se eliberează pe baza cererii scrise a exportatorului, sub răspunderea acestuia din urmă care trebuie să prezinte oriunde , la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatele EUR 1, toate documentele ce dovedesc caracterul originar al produselor.

Autoritățile vamale emitente ale certificatele EUR 1 iau toate măsurile pentru a verifica caracterul originar ale produselor și îndeplinirea celorlalte cerințe din

protocol, având posibilitatea să solicite orice document justificativ, realizând controale în contabilitatea exportatorului, conform art 17alin 5 din protocol autoritățile vamale emitente trebuind să se asigure că documentele sunt completate corespunzător.

În această situație se reține că, raportat la art 17 din Protocolul nr. 4, răspunderea pentru eliberarea certificatelor EUR 1 revine exportatorilor, precum și autorităților vamale ce l-au eliberat.

Nu se poate admite ipoteza prezentată de pârâți în apărare în sensul că importatorul este cel care trebuie să plătească datoria vamală inclusiv accesoriile, adoptarea acestei teze însemnând încălcarea protocolului, pe de o parte și pe de altă parte a principiilor răspunderii civile delictuale a dreptului rămân.

Conform art 34 din Protocolul nr. 4, sancțiunile se aplică oricărei persoane care emite - autoritatea vamală din țara exportatoare - sau care determină emiterea unui document ce conține date inexacte în scopul obținerii regimului preferențial pentru produsul exportat.

Ori din documentele depuse la dosar a rezultat că bunurile sunt importate de reclamantă și sunt produse în Italia și deci beneficiază de caracterul de bun produs în comunitate, în mod automat la import existând anumite facilități fiscale.

Eventualele neconcordanțe între certificatele EUR 1 și rezultatul verificărilor ulterioare ale Autorității Vamale Italiene nu pot să anuleze în mod automat valabilitatea dovezii originii (certificatul EUR 1) atâta timp cât se stabilește că documentul corespunde produsului prezentat (art 29 din Protocolul nr. 4).

Cu această motivare, tribunalul reține că în baza documentelor prezentate de reclamantă (importator) aceasta a importat în anul 2001 anvelope uzate, și cum bunurile sunt produse în UE, acestora trebuie să li se aplice facilitățile vamale respectiv scutirea de la plata taxelor vamale și a comisionului vamal, cu consecința neplății TVA-ului, dar și a accesoriilor constând în dobânzi și penalități aferente debitului.

Sușinerea intimetei conform căreia în baza art 107 din regulamentul vamal aprobat prin HG 1114/2001, în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală va lua măsuri pentru recuperarea datoriei vamale, urmează a fi înlăturată întrucât la momentul importului acordarea regimului preferențial a fost corectă, bunurile fiind produse în UE, demonstrându-se că dovada de origine corespunde produsului prezentat.

Protocolul are caracter de lege fiind ratificat prin ordonanță de urgență și apoi aprobat prin lege, având deci putere juridică superioară în raport cu o hotărâre de guvern, având ca scop stimularea importului de bunuri produse în UE și protecția mărfurilor din acest spațiu, raportat la bunurile din altă zonă.

Cu această motivare, contestația reclamantului se privește ca fiind întemeiată și urmează a fi admisă, anulându-se ca netemeinice și nelegale decizia nr. 65/03.10.2005 încheiată de DGFP Gorj, actele constatatoare nr. 40277 din

17.08.2005 și procesele verbale nr. [redacted] și [redacted]/17.08.2005 încheiate de Direcția Regională Vamală Craiova- Biroul Vamal Tg Jiu .

Cererea privind suspendarea executării actelor contestate urmează a fi respinsă întrucât reclamanta nu a făcut dovada că pârâta a început executarea, pe de altă parte faptul că se refuză vămuirea altor importuri susținându-se că nu sunt achitate debitele contestate, nu reprezintă o începere executării care să vizeze preținsele sume datorate pentru importurile din luna decembrie 2001.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte contestația formulată de reclamanta SC [redacted] SRL cu sediul în Tg Jiu, str.-[redacted], b. [redacted] ap. [redacted], Județul Gorj în contradictoriu cu pârâți DGFP Gorj cu sediul în Tg Jiu ,str. Siretului nr. 6 ,Biroul Vamal Tg Jiu cu sediul în Tg Jiu ,str. Narciselor nr. 9,Județul Gorj, Direcția Regională Vamală Craiova cu sediul în Craiova ,str. Caracal nr. 248,Județul Gorj și Autoritatea Națională a Vămilor cu sediul în București,str. Matei Millo, nr. 13, sector 1.

Anulează decizia nr.65/03.10.2005 a DGFP Gorj , actele constatatoare nr. [redacted] din 17.08.2005, procesele verbale nr. [redacted] /17.08.2005 încheiate de Biroul Vamal Tg Jiu –Direcția Regională Vamală Craiova .

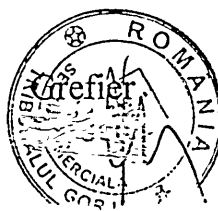
Exonerează de plata sumei de [redacted] RON .

Respinge cererea reclamantei privind suspendarea executării .

Cu recurs .

Dată și pronunțată în ședința publică astăzi, 27 ianuarie 2006 la Tribunalului Gorj.

Judecător
[redacted]

Red.MD/FȘ
Ex.7/01.02.01.2006